

SVERIGES RUNINSKRIFTER

UTGIVNA AV

KUNGL. VITTERHETS HISTORIE OCH ANTIKVITETS AKADEMIEN

ANDRA BANDET

ÖSTERGÖTLANDS RUNINSKRIFTER

GRANSKADE OCH TOLKADE

AV

ERIK BRATE

STOCKHOLM

KUNGL. BOKTRYCKERIET. P. A. NORSTEDT & SÖNER

1911
[111410]

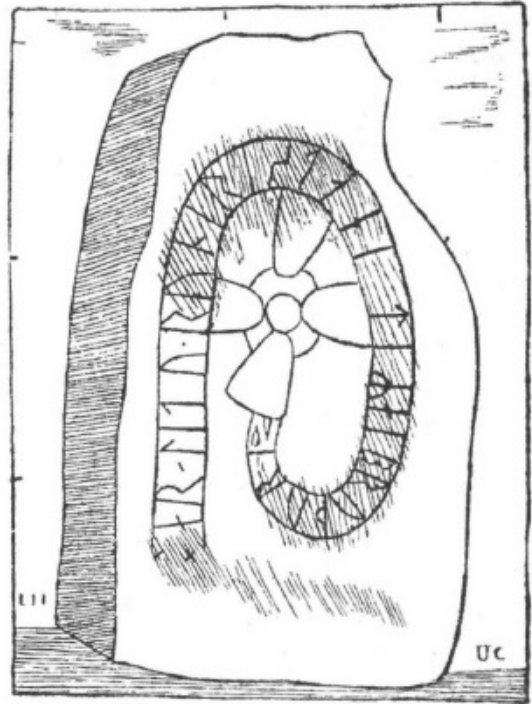
183. Kärrsjö, Ledbergs sn, Valkebo hd.

Pl. LXII. Fig. 2.

Litteratur: B. 922; L. 1147; W. 107; Peringskiöld, *Mon.* VII; Broocman, *Beskr. öfver Östergötland*, s. 190; C. F. Nordenskiöld, *Reseber.* 1870, s. 63; E. Ihrfors, *Ostrogothia sacra*, s. 28, teckn.

Runstenen står på backens högsta höjd väster om Kärrsjö gård på södra sidan om vägen nära en grind och är av rödkornig, skrovlig granit, varför inskriften är mycket svårläst. Höjden är 1,62 m, bredden är vid inskriftens början 84 cm, över korsets mitt 88 cm och vid toppslingans ytterlinje 63 cm. Slingans bredd är 11—14 cm.

Slingan begränsas nedtill till vänster av en sned linie, innanför vilken en punkt står, följd av **aki**. Andra ordet är **uruni**. Det första **u** är sannolikt tillkommet genom felristning och **runi** betyder 'runor'; **ni** har klara stavar; bistaven på **n** är grund, synlig eg. blott till höger om staven; på **i** kunna inga bistavar upptäckas. Uti **risti** är **s** vänderuna och nedre staven fortsatt av en fördjupning till övre slinglinien. Uti **risti** ser det ut, som om det sista **i** hade bistav till **u**. Uti **ifti** är **f** ytterst otydligt. Då en punkt finnes därefter, bör prep. antagas hava haft formen **ifti**, och vad som i B. 922 tagits för **Λ R**, är säkerligen början av det följande namnet, nämligen ett ytterst otydligt **b**. Namnet har alltså varit **bui** och sista runan är **i** för väntat **a**. Det följande släktskapsordet är omöjligt att läsa; B. 922 har **brupur**, som väl följts av [**sin**].

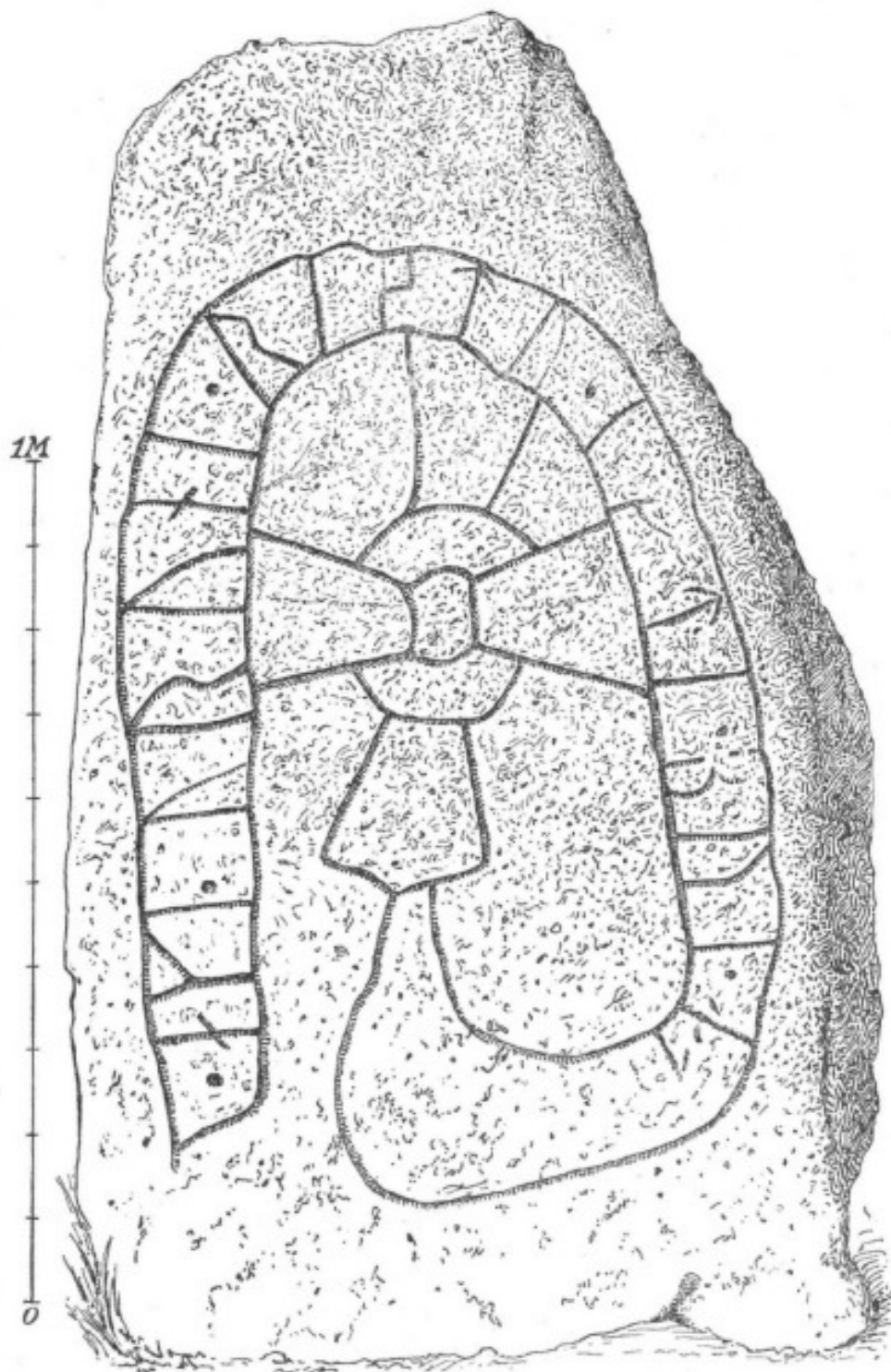
B. 922.

Inskriften är alltså följande:

· aki · uruni · risti · ifti · bui · [brupur] sin

5 10 15 20

Översättning: Åke ristade runor efter Boe, [sin broder].

2. Ög. 183. Kärrsjö.